

Lucie Štěpánová: Sirotčinec Křesťanské služby ve Chvalech, bakalářská práce UK HTF
Praha 2012, str. 93

Oponentský posudek vypracoval: **Prof. Dr. Jan B. Lášek**

Cílem předložené bakalářské práce bylo podat dějiny sirotčince ve Chvalech. Tato sociální práce je spojena s Církví bratrskou, resp. s s probuzeneckým hnutím, ze kterého tato církev vyrostla. Autorka přináší celou řadu faktů a informací, které však nejsou zcela organicky uspořádány. V úvodu správně uvádí (v poznámkovém aparátu) základní informace o genezi Církve bratrské, avšak záhy přechází na kontakty některých členů probuzeneckých hnutí s rodinou T. G. Masaryka. Záhy je zmíněna také Božena Jehličková, která hrála v sociální práci probuzeneckého hnutí důležitou roli. Celá kapitola je pak věnována právě Boženě Jehličkové. K zásluhám autorky patří, že na konci své práce uvádí bibliografii Jehličkové, což bude jistě dobrým východiskem pro ty, kdo se budou sociální prací v tomto křesťanském společenství v budoucnu zabývat. Kapitola o duchovních základech a východiscích sociální práce ve Chvalech působí poněkud zmatečně, neboť se jedná o informaci o článcích zmíněné Boženy Jehličkové. Za metodicky ne zcela zvládnutou kapitolu považuji Stručné dějiny křesťanské diakonie (str. 23-27). Na toto téma existuje v českém jazyce dostatečné množství literatury, ze které by bylo třeba vycházet. Autorka se omezuje pouze na konfesní práce a to ještě spíše populárního charakteru. Jsem ostatně přesvědčen, že v takto krátkém přehledu se nelze s tématem dostatečně vyrovnat. Aniž bych chtěl jakkoli zpochybňovat pramennou hodnotu prací Boženy Jehličkové, přeci jen 6. kapitola nazvaná Jak šla léta v sirotčinci (str. 28-54) budí dojem spíše analistických záznamů než chronologického odborného zpracování dějin sirotčince ve Chvalech až do jeho uzavření v roce 1951. Za velice zajímavý přínos práce je možno pokládat popis sociální práce na Podkarpatské Rusi do roku 1939. Na skutečně odborné zpracování ovšem tato kapitola ještě čeká. Celá práce končí stručným konstatováním o navrácení objektu ve Chvalech Církvi bratrské po roce 1989 a o novém využití tohoto areálu. Ve velmi stručném závěru (čítá pouhých 9 řádků) autorka upozorňuje na to co bylo jejím hlavním cílem: zaměřit se na sirotčinec ve Chvalech. Následuje bibliografie, podle které byla práce napsána. Dále pak již zmíněná bibliografie B. Jehličkové a několik zajímavých obrazových příloh. Po stránce formální je možné dodat, že je připojena stručná anotace v češtině a angličtině, stejně jako klíčová slova.

Závěr: Autorka shromáždila mnoho zajímavého materiálu, který má vypovídací hodnotu. Metodicky však tento materiál mohla roztrždit a využít lépe. Navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze, dne 14.5. 2012